

Ter herinnering aan

Mevrouw

Christiane Van Moorleghem

weduwe van de heer Hilaire Valepijn

*geboren te Nukerke op 3 juni 1936
en overleden te Maarkedal op 29 juli 2018,
gesterkt door het gebed van de Kerk.*

Bedankt voor je steun
en troostende woorden.

Christiane, ma, meme, oma.

Hoe we je ook noemden, we kregen jouw aandacht.

Eenentwintig jaar geleden verloor je jouw man, onze pa, pepe, opa.

Vol moed en doorzetting ging je verder.

Steeds klaar om te helpen waar je kon, vol liefde voor uw kinderen,
tederheid voor je kleinkinderen, zorgzaamheid voor de achterkleinkinderen

Helemaal alleen in je huis bleef je kranig doorgaan zonder klagen.

Jouw bloemen en planten in den hof waren je trots.

Aan iedereen die langskwam liet je met enige fierheid jouw werk zien.

's Winters hield je je bezig met jouw andere hobby's, breien en naaien.

Hadden we een confectieprobleem, ons ma ging dat wel fiksen.

De kapotte broeken werden binnengebracht,
en het volgende weekend hersteld teruggehaald.

Toen begon de leeftijd zijn tol te eisen, het zware werk werd teveel,
de concentratie op de naaimachine werd te vermoeiend.

Beetje bij beetje werd je gedwongen het ene na het andere over te laten aan
anderen. Ook al was het met tegenzin, het kon niet anders.

Ma, meme, oma, afscheid nemen komt altijd ongelegen,
maar de tijd is gekomen.

Ook al ben je niet meer in ons midden, je vergeten zullen we nooit.

De pijn om je heengaan is enorm, je afgeven kost veel tranen,
maar we gunnen jou de eeuwige rust.

Maak gerust je laatste reis, de reis naar niemandsland.

waar uw man, onze pa, pepe, opa je opwacht.

Doe hem de groeten ma, we zeggen geen vaarwel, wel tot ziens.

Je kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

*Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
telkens werd je weer iets ontnomen
dat deed jou en ons zeer.
Het is een gemis, een stille pijn
dat je nooit meer bij ons zult zijn.*

